

[Munch-Petersen.]

kunde naturligvis ogsaa spørge paa Socialkontorerne, hvad man derude mente om dette yndige Land, men det synes ikke at falde det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen ind.

Man taler stadig om den sociale Lovgivning her i Landet, som paastaas at være den bedste i Verden, og dog er det f. Eks. en Kendsgerning, at der findes intet Land i Verden, hvor Arbejderne betaler forholdsmæssig en saa stor Andel til den sociale Forsorg som i Danmark. Der findes heller intet Land, hvor Arbejdsgiverne, Arbejdskøberne, betaler forholdsvis en mindre Andel til den sociale Forsorg end her i Landet, og der findes heller ikke andre Lande, hvor man som her stadig bibeholder de reaktionære Regler om Fattighjælps Følger med Frarøvelse af de borgerlige Rettigheder og endda gør Reglerne saa rent skønmæssige, som de er efter Socialreformen. Saa det er jo saa som saa med dette yndige Land, man taler om, og med den glimrende sociale Forsorg, der skulde være skabt her i Landet. Men selvfølgelig, naar man bekender sig til, at ens Ideal egentlig er Kapitalismen, saaledes som f. Eks. Statsministeren har gjort det i sit Fødselsdagsinterview i „Politiken“, saa kan man naturligvis forstaa en saadan Indstilling. I dette Interview siger Statsministeren, at hvis han var Diktator, vilde han gennemføre en Ordning af Produktionen, hvorunder Arbejderne fik en rimelig Indflydelse, sideordnet Kapitalens Interesser, og endvidere Statskontrol med saadan Handel og Udlejning, som man ved øver Aager, naar der ikke er Kontrol. Det er altsaa det Ideal, som Socialdemokratiet opstiller i Dag, det er altsaa det, som man paastaar skulde være det socialistiske Maal, og saa forstaaer man ogsaa bedre, at H. P. Sørensen en Gang i Anledning af Kongens Fødselsdag kunde skrive, at man under Hans Majestæt Kongens Førerskab kunde vokse lige ind i Socialismen. For denne Majestæt har netop vist sig, som det ogsaa fremhæves i Statsministerens Interview, som en redelig og loyal Mand, der fuldt ud forstaaer at vurdere baade den højtærede Socialministers og den højtærede Statsministers Fortjenester.

Men naar Arbejderklassens Diktatur oprettes, vil Arbejderklassen ikke nøjes med

saadanne smaa Lapperier som dem, der her antydes som Ideal, saa vil Arbejderklassen gennemføre det socialistiske Samfund, og jeg kan i Parentes bemærket forsikre det ærede Medlem Hr. Axel Dam om, at saa vil vi afskaffe Privatejendomsretten til Jorden; det ærede Medlem kan se, hvordan Forholdene er i Sovjetrusland, hvis han ikke vil tro, at det er det kommunistiske Partis Program.

Man er altsaa fra den Side efter Statsministerens Udtalelser rent og skært Tilhænger af det kapitalistiske Samfund og derfor ogsaa af Forsvaret for det kapitalistiske Samfund. Naturligvis beskykker man denne Opfattelse under forskellige Talemaader om Folkestyre og Demokrati, som skal værnes — det nævner man altid. Det er en kendt Sag, at Krigen 1914—18 fra begge Sider førtes i Folkfrihedens Navn. Da det tyske Socialdemokrati den 4. August 1914 stemte for at bevile Millioner til at myrde Arbejdere i andre Lande, var det med den Begrundelse, at man maatte værne det tyske Fædreland over for det russiske Barbari. Og naar Socialdemokrater og andre Demokrater i Frankrig, England, Belgien og andre Ententelande ogsaa stemte for Krigsbevillingerne, var det ligeledes i det samme Demokratis og Folkfriheds Navn.

Og naturligvis vil den kommende Verdenskrig ogsaa blive ført i Folkfrihedens og Demokratiets Navn fra kapitalistisk Side; derfor passer det godt ind i den teoretiske Forberedelse til denne Krig, at Socialdemokratiet netop agiterer saa voldsomt mod Diktaturet i Syd og mod Diktaturet i Øst, idet man her har den Begrundelse, man skal anvende, naar man skal støtte den kommende imperialistiske Krig, hvad enten det bliver et Opgør mellem Centralmagterne og Sejrherrene fra Versailles, hvor man skal støtte Krigen i Kampen mod Diktaturet i Tyskland, eller støtte den imperialistiske Angrebskrig mod Sovjetunionen, hvor man skal støtte Krigen i Kampen mod Diktaturet i Rusland, som man nævner i samme Aandedræt. Saaledes har man altsaa en Begrundelse, et saakaldt teoretisk Grundlag, som man sikkert ogsaa vil paastaa er i høj Grad marxistisk.

For at kunne gennemføre saadanne militære Foranstaltninger har man ogsaa gennemført den nye Militærordning i 1932, som man nu fremhæver har skabt den tek-